

LOV og EVANGELIUM

Nr. 5

MAI/JUNI 2001

37. årgang

En himmel i vente

Av Tore Mangelrød

Og straks nødde han disiplene til å gå i båten og dra i forveien for ham over til den andre siden.

Matt 14:22

*Jeg vet at det finnes en himmel,
som beredes den blodkjøpte brud.
Jeg vet at det finnes et hjemland,
bakom skyen der hjemme hos Gud!*

Slik synger vi i musikklaget vårt. Det står om himmel eller helvete, innenfor eller utenfor! Hvor skal du stå en gang? Dette avgjøres her på jord, på denne siden. Har Jesus fått lede meg ut i båten og gitt meg en ny kurs, – flyttet blikket mitt over til den andre siden, slik at jeg ser troens opphavsmann og fullender?

På denne siden – her på jord – er det så sterke krefter som binder oss: Vårt eget kjød, verden og synden. Jeg ligner den rike bonde, han som ville samle og skue sine jordiske skatter. Jeg er ikke fornøyd, stadig fristes jeg til å få mer, bygge større.

Men en dag kreves min og din sjel! Derfor: Hør Jesu røst! Han har nød for din sjel! Han vil at alle men-nesker skal bli frelst! Han ønsker å frelse deg!

«Han fører deg frelst over fjorden, Heilt fram til den himmelske strand,» synger vi i en sang. På livets sjøreise er det så mange skjær. Mange har forlist fordi vi blir så tiltrukket av disse skjæra, vi vil komme så nær som mulig. Så fanger de oss og plutselig er ulykken skjedd: Et forlis, en tragisk drukningsdød!

Det finnes en hemmelighet på denne farefulle reise gjennom motvind og storm mot evigheten. Det står om Jesus at han «satt oppe i fjellet». Han bad til sin Far. Samtidig så han disiplene som var i livsfare. Det står i Bibelen at «vi har en talsmann hos Faderen, Jesus Kristus, den rettferdige». Kanskje du har glemt at Jesus ser deg og elsker deg, – når syndebølgene skyller inn over båten din og du mister frimodigheten fordi du har sviktet? Husk da på at om du ikke ser Jesus, så ser han deg og fører din sak. Han griper tak i «den lite troende» og setter hans føtter på en klippe.

Her ute på livets sjø – på seilasen til himmelen – skaper Jesus ved sin Ånd en en frykt for å gå under, en redsel for meg selv og et behov for å få se fyrlyset, slik vi synger det i

BLADET UTGIS AV

NORSK LUTHERSK LEKMANNISMISJON ~ www.nll.no

Bladet LOV og EVANGELIUM

utgis av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon og blir sendt gratis til alle som sender ekspedisjonen navn og adresse. Bladet kommer med 10 nr. i året. Gaver til bladet kan sendes til kasserer i NLL.

Abonnement, oppsigelse og adresseforandring sendes **ekspedisjonen** v/Dag Rune Lid, 5600 Norheim-sund, tlf./fax. 56 55 26 72. E-post: drlid@online.no

Ansvarlig for bladet:
Red.nemnda ved form. Jon Espeland
Svartefjell 24, 4625 Flekkerøy
tlf. 38 10 00 61, fax 38 10 04 70
E-post: jesp@c2i.net

Faste medarbeidere i bladet:
Per Bergene Holm og Dag Rune Lid.

NORSK LUTHERSK LEKMANNSMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-rosenianske forkynnelse, og ønsker å forkynne Guds ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL har ytre misjonsarbeid i Peru.

Formann: Karl B. Bø, Vistnesveien. 13,
4070 Randaberg, tlf./fax 51 41 87 46

Sekretær: Jon Espeland
Svartefjell 24, 4625 Flekkerøy
tlf. 38 10 00 61, fax 38 10 04 70

Kasserer: Torunn Ånestad, Kydland,
4360 Varhaug, tlf. 51 43 04 06
Bankgiro 3204 10 10222

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL. Skolen har både halvårig- og ettårig kurs, og det er også adgang til å følge undervisningen i kortere perioder.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds ord og spørre etter de gamle stier (Jer. 6.16), samt fremme den arv vi har fra lekmannsbevegelsen og våre lutherske lærefedre.

Adr.: 3160 Stokke
tlf. 33 36 17 70, fax 33 36 17 71
Bankgiro 2490 45 39496
E-post: pbholm@online.no

Rektor: Per Bergene Holm,
3282 Kvelde, tlf. 33 11 26 96

INTERNETT: www.nll.no

sangen: «Midt i nattens mørke blinker, som et fyrlys Jesu navn, Og hver hjelpløs seiler vinker inn til frelsens trygge havn.»

Fyrlyset – Jesus – skaper glede og fryd der ute blant dem som kjemper i båten og sliter i bølgene. Når jeg ser lyset, kommer troen. Da får jeg se at det er håp for meg, jeg skal ikke dø og gå fortapt, men leve med Jesus til evig tid. I lyset fra Golgata flyttes blikket fra meg og mitt eget og over til Jesus som kommer til meg midt i storm og bølgegang.

Når jeg får blikket på Jesus, skimter jeg stranden på andre siden og herligheten der. Da blir denne verden ikke så viktig! Når synden blir stor og heslig for hjertet, og nåden blir enda større, da blekner denne verden, da blir ikke det jordiske så viktig.

Men så opplever jeg at bølgene tar nytt tak i meg, verden blir nær og Jesus synes fjern. Ja, slik er kampen for en kristen!

*«Vær frimodig redde hjerte,
Dristig du forsakte sinn,
Skynd deg nå med all din smerte,
like til din Jesus inn!»*

Se på Jesus! Han er din rettferdighet for Gud. Han holder stand mot stormen. *I Ham* skal du nå over, – Jesus vil dra båten i land! Røveren fikk være med Jesus til Paradis. Da holder det for deg og meg også!

Husk det gjelder himmelen. Måtte vi ikke bli tilbake her, ha hjertet vårt i denne verden! Tenk å bli latt tilbake!

«Vi har ikke her et blivende sted, men søker det kommende» L&E

Bruden finner sin brudgom

Av Olaf Klavenæs

Ikke før var jeg gått fra dem, så fant jeg ham som min sjel elsker. Jeg grep fatt i ham, og jeg slipper ham ikke før jeg har ført ham til min mors hus, til hennes kammer som har født meg.

Høys 3:4

I versene før dette leser vi at bruden hadde lett etter brudgommen, uten å finne ham (v.2). Hun hadde møtt vekterne, men de kunne ikke hjelpe henne (v.3).

Den som ikke selv kjenner Jesus, kan ikke veilede andre. Det er en evig sannhet! En blind kan ikke lede andre.

«Jeg grep fatt i ham,» sier bruden.

Vi leser 1M 32:24-28 om Jakob som ble alene tilbake på elvebredden: «Da kom det en mann og kjempet med ham helt til morgenen grydde. Da mannen så at han ikke kunne overvinne ham, rørte han ved hans hofteskål, og Jakobs hofteskål gikk av ledd mens han kjempet med ham.

Og han sa: Slipp meg, for morgenen gryr! Men Jakob sa: Jeg slipper deg ikke uten at du velsigner meg.

Da sa han til ham: Hva er ditt navn? Han svarte: Jakob. Han sa: Du skal ikke lenger hete Jakob, men Israel, for du har kjempet med Gud og med mennesker og vunnet.»

Israel betyr den som kjemper med Gud. Det er underlig med troen, den griper Gud i Ordet.

Grepet av Gud – griper Ham!

«Ikke så at jeg alt har nådd dette eller allerede er fullkommen. Men jeg jager etter det for å kunne gripe det, fordi jeg selv er grepet av Kristus Jesus.» Slik bekjenner Paulus i Fil 3:12.

Han var grepet av Gud, og han grep Gud i Ordet.

Slik var det også med den kanaanske kvinne i Matt 15. Hun fanget Jesus i hans eget ord. Hun søkte hjelp for sin datter. Jesus sier at han ikke var utsendt til andre enn de fortapte

Innholdsfortegnelse ~ Lov og Evangelium, mai/juni 2001:

En himmel i vente. Av Tore Mangelrød	side 1
Bruden finner sin brudgom. Av Olaf Klavenæs	side 3
Det er Den Hellige Ånds gjerning! Av Olav Valen-Sendstad	side 5
Kong David og barneoppdragelse. Av Jon Espeland	side 7
Hvorfor måtte Jesus dø? Av Per Bergene Holm	side 9
Stevner / Kurs / Leirer sommeren 2001	side 16
Sommerskoler 2001	side 17
Livets alvor. Av Karl Notøy	side 19
Lov og Evangelium. / Har du lyst til å gå på bibelskole?	side 20

får av Israels hus, og at det ikke er rett å ta brødet fra barna og gi det til de små hunder. Kvinnen svarer at de små hunder eter jo av de smuler som faller fra deres herrers bord. Da er det Jesus svarer: «Kvinne, din tro er stor! Det skal skje deg som du vil.»

Jeg tenker på siste vers i sangen «Jesus din søte forening å smake» der det står så mektig:

*Nådigste Jesus, nu vil jeg meg binde
Ved dine løfters, din trofaste pakt:
Hver den som beder og leter, skal finne!
Så har de sanndrue lepper jo sagt.
Jeg vil med kvinnen fra Kanaans egne
Rope i lengsel og aldri bli still
Før du på bønner til slutning må tegne:
Amen, ja amen, deg skje som du vil*

Kvinnen hadde ropt: «Herre, du Davids sønn.» Hun eide troen på Jesus som Davids sønn!

Jeg har ført ham – han har ført meg

«Han har ført meg til vinhuset, og hans banner over meg er kjærlighet.» (Høys 2:4)

Bibelen er sannelig et vinhus, der vi får drikke den himmelske vin.

Vi leser om det i Jes 25:6: «Herren, hærskares Gud, skal på dette fjell gjøre et gjestebud for alle folk, et gjestebud med fete retter, et gjestebud med gammel vin – med fete, margfulle retter og med klaret, gammel vin.»

Denne gamle vin er ur-evangeliet, det første evangeliet som lød på denne jord; om kvinnens ætt som skulle knuse slangens hode. (1M 3:15) Et velsignet budskap som de troende i den gamle pakt grep fatt i. Det skal vise oss veien til å gripe Gud i Ordet.

Lærdom, tålmodighet, håp og trøst

«Og alt som før er skrevet, det er skrevet til lærdom for oss, for at vi skal ha håp ved det tålmod og den trøst som Skriftene gir.» (Rom 15:4)

Skripten gir lærdom, håp, tålmod og trøst.

Job var en prøvet mann, men gjennom lidelser og store prøver holdt han fast ved Ordet: «Men jeg, jeg vet at min gjenløser lever» (Job 19:25)

Bruden fant sin elskede i Ordet. Vi skal lære å bygge på Ordet. Det tar tid å lære, men Ordet er gitt oss slik Jesus sier i Joh 17:14: «Jeg har gitt dem ditt ord.»

Ordet og det alene berger oss for himmelen!

Evangeliet er vår mor

«Men det Jerusalem som er der oppe, er fritt, og det er vår mor.» (Gal 4:26)

Jesus sier: «For den som gjør min himmelske Fars vilje, han er min bror og søster og mor.» (Matt 12:50)

«Men alle dem som tok imot ham, dem gav han rett til å bli Guds barn, de som tror på hans navn. De er ikke født av blod, heller ikke av kjøds vilje, heller ikke av manns vilje, men av Gud.» (Joh 1:12-13)

Høysangen er gåtefull, – og en underlig bok: «... jeg slipper ham ikke før jeg har ført ham til min mors hus, til hennes kammer som har født meg.»

Det finnes en mor som føder barn til frihet og salighet.

Hun heter **Evangeliet**, – det er hennes livsalige navn! L&E

Det er Den Hellige Ånds gjerning!

Pinsebetragtning av Olav Valen-Sendstad

I vår barnelærdom lærte vi i Luthers forklaring til den 3. artikkel: «Jeg tror at jeg ikke av egen kraft eller fornuft, kan tro på Jesus Kristus, min Herre, eller komme til ham, men det er Den Hellige Ånds gjerning.»

I de ordene er sagt hele hemmeligheten med pinseunderet og Guds Hellige Ånd.

Da Faderen sendte Sønnen i kjød til verden – for å bli et menneske som vi, for å leve vårt liv, bære vår synd, fullføre vår forsoning med Gud og legge grunn til et nytt liv for oss i nåde – da framstilte Han seg selv i denne verden og lot sin egen evige guddomsfylde bo legemlig i Jesus. Her vandret Gud i verden, her kom Gud selv til oss – liten, uanselig, ydmyk, saktmodig og ringe. For å søke oss, for å frelse oss for å vise seg selv for oss – så vi kunne se og kjenne og skjønne ham, elske og ære og tilbe ham: Li-vets store Gud, det evige lys, det godes kilde, det helliges rot, kjær-lighetens vesen.

Men om han var synlig i verden – *vi hadde ikke øyne* til å se ham med. Om han var hørlig i vår verden – *vi hadde ikke ører* til å høre med. Det er og det var vår dype ulykke at syndens gift i vår slekt har gjort oss blinde og døve for den sanne Gud – enda han er vår skaper og vårt opphav som elsker oss med en evig kjærlighet.

Å denne forferdelige døvhet og blindhet for Gud i oss mennesker! Derfor ynkedes både Faderen og Sønnen over oss, at så store og herlige ting skulle gå oss forbi. Det brant i Faderens og Sønnens hjerte at dette dog ikke skulle bli forgjeves for oss. Faderen og Sønnen var fulle av nidkjærhet – ikke bare for å komme til oss, ikke bare for at Sønnen skulle lide og dø for våre synders skyld, ikke bare for at Sønnen skulle oppfylle den hele lov og fullbyrde all rettferdighet – men også for at vi skulle få øyne, få ører, få sanser for dette evige, ubegripelige og underfulle, og for at vi skulle kunne komme til Jesus.

Derfor behaget det Faderen og Sønnen å sende ut fra seg Den Hellige Ånd – den tredje person i den evige, salige guddom. Og de sendte Ham ut fra seg, til verden, over hjertene – for at Han skulle gjøre denne gjerning: Gi øyne, gi ører, gi sanser og evner til å se Jesus.

Vet du, min kjære leser, at ingen kan se eller kjenne Jesus uten ved og i Den Hellige Ånd?

Du vet visselig fra din Bibel at Jesus var den som avkledde seg all herlighet og steg ned i vår elendighet, at han la et skjul og dekke over sin guddomsherlighet for å stige ned i våre kår? – Men vet du også at Den Hellige Ånd ganske etterfølger Jesu eksempel?

For når Den Hellige Ånd kommer inn på ditt hjerte, så tror du som regel aller minst at det er Ånden som kommer.

Du kjenner en sviende smerte i ditt bryst over dine synder, over ditt urene hjerte, over ditt verdslige sinn, du sukker og roper: «Å Herre, gi meg et rent hjerte!» Du føler det som Gud skulle ha forlatt deg for din dårlighets skyld, og du tenker du er ganske forlatt av Guds Ånd – du som er så kald og verdslig.

– Min venn: *Det er Den Hellige Ånds gjerning!* For Jesus har sagt: «Han skal overbevise om synd.»

Du kjenner en dragende lengsel i ditt hjerte etter Gud, etter frelse, etter lys, etter hvile, etter Jesu samfunn. Og i lengselen synes du ikke du har noe av det du lengter etter. Det er som du mangler alt. – Min venn: *Det er Den Hellige Ånds gjerning!*

Du hører Ordet om din Jesus, det varmer ditt hjerte at han har betalt dine synder, at han er din rettferdighet, at han er din venn, ditt liv, ditt håp. Det får deg til å beve i hellig takk og glede at i ham er du Guds barn, himmelens borger, arving til livets krone og en evig herlighet. Ditt hjerte skuer med fryd på hans løfter, og din trette sjel hviler i nådens tilsagn og barmhjertighetens favn. – Min venn: *Det er Den Hellige Ånds gjerning!*

Slik er jo Den Hellige Ånd: Han er deg nær uten at du merker det, han skjuler seg selv og viser deg Jesus, han gjemmer seg bak Ordet og i

Ordet og åpenbarer deg ham som er Ordet, Jesus. Du kan ikke se Ånden, men Ånden gjør at du ser. Du kan ikke høre Ånden, men Ånden gjør at du hører. Du kan ikke sanse Guds Ånd, men Ånden gjør at du sanser den evige og levende Jesus.

Graver du i ditt eget hjerte for å se Guds Ånd i deg selv, så ser du ham aldri. For han kan ikke sees i egen person, verken i verden omkring deg eller i den verden som er i ditt sinn og ditt bryst. Men graver du i Ordet, som du hører og leser, så åpner Ånden dine ører og salver dine øyne. Du skjønner det ikke, og forstår ikke hvordan det henger sammen? – Nei, ikke jeg heller! Men slik er det, sier Guds eget ord – det som Guds Ånd forklarer og bevitner for hjertet.

Derfor er hele hemmeligheten med Guds Ånd nettopp dette: Han tar av det som hører Jesus til og forklarer det for oss. Det er Den Hellige Ånds gjerning: Skjulende seg selv å åpenbare Jesus, gjemt i ditt øye å få deg til å se, forborgen i ditt hjertes dyp å få deg til å elske Jesus, skjult i dine ører å få deg til å høre, svøpt i Ordets dekke å åpenbare deg himmelens hemmeligheter om den enbårne Sønn som er i Faderens skjød, og din evige, uforgjengelige arv i Sønnens høye og elskede navn.

Det er Den Hellige Ånds gjerning!
(Fra Santalen, lørdag 31. mai 1941)

Kong David og barneoppdragelse

Av Jon Espeland

I forrige nummer av «Lov og Evangelium» hadde bibelskolelærer Per Bergene Holm en artikkel hvor han blant annet nevnte at kong David sviktet i barneoppdragelsen (L&E, nr 4/01, s.11). Vi har fått spørsmål om dette er riktig og om ikke dette er å sette kongen, profeten og gudsmannen David i et negativt lys som det ikke er deking for i Skriften? Det vil vi gjerne svare på.

Når det gjelder svikt i barneoppdragelsen, blir gjerne presten Eli nevnt som et eksempel. Og det er ganske riktig! Herren sier om ham at «du ærer dine sønner mer enn meg» (1Sam 2:29), og «hans sønner førte forbannelse over seg, men likevel holdt han dem ikke i age». (1Sam 3:13) Vi leser om grusomme ting som disse Eli-sønnene gjorde og som deres far ikke tok tilstrekkelig oppgjør med. Bibelen omtaler dem som «onde menn, de kjente ikke Herren». (1Sam 2:12) Dette er et stort alvor for kristne foreldre!

Når det gjelder David er det to bibelsteder som peker på at heller ikke han oppdrog sine barn slik det påligger en kristen far. Vi leser i 2Sam kap. 13 at Davids sønn Amnon fattet kjærlighet til sin halvsøster Tamar. Han «tok han fatt i hen-

ne og sa til henne: Kom og ligg hos meg, søster!» Å ligge med eller å ta sin halvsøster til ekte var en dødssynd som Moseloven fordømmer flere steder (3M 18:19, 20:17, 5M 27:22). På denne bakgrunn er det påfallende at Davids datter Tamar svarer sin halvbror som vil ta henne med makt: «Kjære, tal heller til kongen! Han nekter deg ikke å få meg.» (2Sam 13:13) Nå var dette en dramatisk situasjon for den unge piken, og David hefter ikke for hennes svar, men det kan se ut som om pikens generelle inntrykk av sin far er at han er ettergivende overfor sine sønner, endog i spørsmål Guds ord taler klart om!

Dette inntrykket befestes i 1Kong kap. 1 hvor Davids sønn Adonja «gjorde seg høye tanker og sa: Jeg vil være konge. Og han fikk seg vogner og hestfolk og femti mann som løp foran ham. Hans far hadde aldri i hans liv tuktet ham og sagt: Hvorfor har du gjort dette?» (1Kong 1:5-6)

Nå kan meget godt sies om David. Han er en stor profet og sjelsørger. Han omtales som «en mann etter Guds hjerte» (1Sam 13:14) og han har, ikke minst gjennom sine salmer, vært til stor hjelp for Guds folk til alle tider. Og hans bekjennelse etter å falt i hor og mord, kjenner alle sanne kristne

seg igjen i: Når profeten Natan retter lovens dom inn mot den mektige kongens hjerte (som politisk sett hadde Natans liv i sine hender), bryter David sammen og bekjenner «Jeg har syndet mot Herren.» Og Natan får forkynne ham evangeliet: «Så har også Herren borttatt din synd, du skal ikke dø.» (2Sam 12:13)

David regnes blant trosheltene i Skriften (Heb 11:32). Men Skriften fremstiller ikke trosheltene som helgener uten feil og synd. Tvert i mot får vi deres liv beskrevet realistisk, med sterke og svake sider, med synd og skrøpelighet, men med én ting felles: Deres hjerte hang ved Herren og Hans nådes evangelium, nettopp fordi de var syndere som trengte til syndenes forlatelse.

Når Skriften tar med den svakhet som David ser ut til å ha utvist i sin barneoppdragelse, skulle det vekke ekstra alvor hos oss: «Hva da med meg, når endog denne Guds mann feilet i dette stykke?» Det skulle drive oss inn i bønn og nødop til Herren om å få være rette veiledere og oppdragere for våre barn!

Hva så med de barn som ikke blir troende, eller som skeier ut, slik noen av Davids sønner gjorde?

Til det er å si at ingen av oss kan frelse våre barn. Det kan bare Jesus. Det som påligger kristne foreldre er å forkynne Guds ord for barna, lære dem å be, ta dem med

under Ordets hørelse, advare og verne dem mot synd og verdslighet, ja i det hele å «oppdra dem med Herrens tuktt og formaning» slik Skriften byder oss i Ef 6:4.

Det er vel ingen som har oppdratt barn som ikke kjenner på feil, mangler og nederlag i denne oppgaven. Mye skulle vært annerledes og ugjort! Midt i dette opplever noen at barna blir med på himmelveien, andre at de går ut i verdslighet eller religiøsitet og noen at barneflokken deles i begge leire. Vi vil ikke legge sten til byrden med det vi skriver, tvert i mot vil vi være med å bære den sorg og nød som mange foreldre bærer i sitt hjerte.

Men vi vil rope så høyt vi kan til foreldre som ennå har barna under sin innflytelse om hvor viktig det er å lede dem til Jesus, både sent og tidlig, ja «innprente» Guds ord i dem «når du sitter i ditt hus, når du går på veien, når du legger deg, og når du står opp.» (5M 6:7)

Og du som er i nød for dine ufrelste barn: Du skal få fortsette å bære dem fram i bønn for «han som vil at alle mennesker skal bli frelst og komme til sannhets erkjennelse.» (1Tim 2:4) L&E

Bibelhelg i oktober

12. - 14. oktober 2001

blir det bibelhelg
på Solgry Ungdoms- og
Misjonssenter i Sveio ved
Haugesund.
Alle velkommen!

Hvorfor måtte Jesus dø?

Av Per Bergene Holm

Kristus kjøpte oss fri fra lovens forbannelse ved at han ble en forbannelse for oss. For det står skrevet: Forbannet er hver den som henger på et tre.

Gal 3:13

En forferdelig Gud

Forbannelse er et fryktelig ord, og det svarer til noe fryktelig i Guds vesen. Ja, det er ikke bare «noe fryktelig», men det er Guds eget forferdelige vesen. I 5M 28:58 leser vi at «dersom du ikke frykter dette herlige og forferdelige navn: Herren din Gud, da skal Herren sende uhørte plager over deg...»

Gud tåler ikke synd. Gud tåler ikke urett, svik, ulydighet, urenhet, løgn eller falskhet eller noe som strider mot hans eget vesen.

Loven åpenbarer Guds hellighet

Når loven påpeker og dømmer synden, er det ikke tomme talemåter, men en åpenbaring av Guds hellige vesen! Det er Gud som forbanner, det er han som er en fortærende ild mot all synd. Loven er ikke noe annet enn Gud selv, slik han er i sin herlige og forferdelige majestet.

Selv den minste ulydighet, den minste svikt og ufullkommenhet, gjør deg og meg utålelige for Gud. Gud er ren, fullkommen sann og kjærlig tvers igjennom. Hos ham finnes ikke løgn, ikke svik, ikke troløshet, og det finnes heller ingen aksept for noe slikt i Gud. Det strider mot Guds egen renhet, sannhet og fullkomne, usvikelige og kjærlige vesen. Gud kan ikke forlikes med urett, med falskhet og svik.

Nei, mot all urenhet, troløshet, ulydighet og synd viser ikke Gud noe annet enn hellig vrede og dom. Han kan ikke akseptere det, men fordømmer det og erklærer det skyldig til dom og død.

Du skal ikke ha lest langt i din Bibel før du møter Guds veldige forbannelse av all synd. Rent menneskelig betraktet var ikke Adams og Evas synd stor, men like fullt ble de umiddelbart kastet ut av samfunnet med Gud, dømt til død og forbannelse.

Forbannelse er nettopp å bli rammet av Guds dom, å bli skilt fra Gud og fordømt til en tilværelse utenfor Guds velsignede kjærlighetssamfunn, skilt fra ham som er livets og salighetens kilde. Å være forbannet er det samme

som å være dømt til død og undergang, fortapt fordi en står under Guds vredes dom.

Guds brennende vrede

Gud skal si til noen på den siste dag: *«Gå bort fra meg, dere som er forbannet, til den evige ild, som er beredt for djevelen og hans engler.»* (Mt 25:41)

Forbannelsen er en tilværelse borte fra Guds åsyn, men like fullt er det nettopp Gud som gjør fortapelsen til det fryktelige sted det er. Det er ikke djevelen, men Guds brennende vrede som gjør fortapelsen het. *«Det er forferdelig å falle i den levende Guds hender,»* sier Skriften. (Heb 10:31)

Det finnes ikke noe mer fryktelig i tilværelsen enn Guds vrede og forbannelse. Jesus sier: *«Frykt ikke for dem som slår legemet i hjel, og deretter ikke kan gjøre mer. Jeg skal vise dere hvem dere skal frykte: Frykt for ham som har makt til å slå i hjel og til deretter å kaste i helvete. Ja, sier jeg dere: Ham skal dere frykte.»* (Luk 12:4-5)

Har du grunn til å frykte Guds forbannelse? Ja, så lenge du ikke er fullkomment ren og hellig! Så lenge du har synd på samvittigheten, så lenge du innfor Gud bærer på synd og urenheter, så er du under Guds forbannelse.

Et falskt evangelium

I mye av dagens forkynnelse møter vi en tale om Guds kjærlighet og nåde som aldeles avviser ethvert ord i Skriften om Guds hellighet, vrede og forbannelse. Det er som om Gud ikke lenger er hellig, men nå aksepterer oss i vår synd og med vår synd. Ja, en kan nærmest få det inntrykk at jo mer syndig du er, jo mer du søler deg til, jo mer har Gud behag i deg.

«Dere har trettet Herren med deres ord. Men dere sier: Hva er det vi har trettet ham med? – Ved å si: Hver den som gjør ondt, er god i Herrens øyne, i slike har han velbehag!» (Mal 2:17)

Jeg hørte en radioandakt for en tid siden. En prest talte over teksten om ugresset i åkeren. Og han utla det slik at Gud var glad i ugress, det hørte med i Guds rike og hadde sin plass i Guds hjerte. Det var verre med en del kristne, for vi ville så gjerne luke ugresset bort. Men Gud var større enn våre hjerter og hadde plass også for ugresset. Andakten sluttet med en sang som blant annet hadde disse strofene: «Du vet vel om at du er verdifull, at du er elsket for din egen skyld», «Gud aksepterer deg» osv.

Er dette sant? Er Guds nåde og syndenes forlatelse det samme som at Gud aksepterer oss slik som vi er? Opphever Guds kjær-

lighet og nåde hans vrede og forbannelse? Settes loven ut av kraft ved Guds nåde?

Av og til får en inntrykk av at forkynnere mener det.

Men det er ikke bibelsk å tale slik. Gud aksepterer oss så visst ikke, vi er ikke godtatt slik vi er.

Å si at Guds nåde er det samme som at Gud elsker oss for vår egen skyld, fordi vi er så verdifulle og unike, eller at han uten videre bærer over med vår syndighet, det er å tale falskt om Gud. Det er å gjøre seg en avgud, en gud i sitt eget bilde. Det er humanismens gud, allmenreligiøsitetens gud, men ikke Bibelens Gud.

Skyldig for Gud

Bibelens Gud er ikke slik. Hans navn er forferdelig og fryktelig, og slik du og jeg er av naturen er vi forbannet og fortapt. Og det er noe ganske annet enn å være akseptert!

«*Alt det loven sier*» – dvs det som åpenbaringen av Guds hellige vesen sier oss – «*det taler den til dem som er under loven, for at hver munn skal bli lukket og hele verden bli skyldig for Gud.*» (Rom 3:19).

Lovens ord er hellig alvor. Det forkynner oss hva Gud mener om oss og holder fram for oss at vi ikke bare er uten ære eller aksept hos Gud, men at vi tvert i mot er skyldige til evig undergang, dom

og død.

Og intet sted ser du dommen over ditt og mitt kjød som på korset. Der ser du Guds dom over ditt liv. Det er under forbannelsen, under dommen, fordømt til undergang og død. Det er så visst ingen aksept av noe hos oss!

Jesus ble en forbannelse

Hvorfor måtte Jesus dø?

Han måtte dø fordi han av Gud ble tilregnet alt vårt! Den synd og syndighet som er i ditt kjød, ble fordømt på Jesus. Det var ingen annen måte du og jeg kunne forlikes med Gud på. Alt måtte skaffes av veien, gå under i dommen og døden, fordømmes og forbanes bort.

For Gud kunne aldri forlikes uten at synden ble tatt bort. Gud og synd er uforenlige størrelser.

Guds forbannelse hviler over synden. Og når Skriften sier at Jesus ble en forbannelse, så sier det noe langt mer enn at Jesus betalte for våre synder. Det sier at Jesus av Gud ble forbannet bort fra Gud selv, – forvist bort. Jesus måtte smake helvetes pine og gru under Guds vrede.

Jesus ble gjort til synd

Det er veldige realiteter som utspiller seg på langfredag! Da handler Gud med sin egen Sønn som om han var deg og meg! Så veldig er dommen over oss, at når

Jesus blir gjort til det som du og jeg er, så kan intet redde ham fra Guds forbannelse og dom. Selv ikke Sønnen kunne den evig gode Fader da spare.

Her ser du hvor nytteløst det er å håpe på at Gud skal se gjennom fingrene med mitt kjød, at Gud skal akseptere meg i min syndighet og urenhet. Det kan han aldri gjøre. Derfor måtte Jesus dø.

Endog disiplene protesterte

Når Jesus begynner å gjøre det klart for sine disipler at han skal dø, begynner Peter å protestere. Hvis Jesus døde, var hele hans håp om redning og frelse ute.

Det er mange som har det som Peter. Det er den levende Jesus uten korset og døden som er deres håp. Å være i Jesu følge, høre ham tale og være vitne til hans underfulle hjelp, må ha vært en opplevelse for disiplene. Tenk bare på hva de lærte. Hele deres liv, deres tanker og deres ferd ble totalt omsnudd. Daglig fikk de vandre sammen med Guds Sønn og eie hans vennskap, hjelp og veiledning.

Å miste Jesus var det verste som kunne hende. Var det én som kunne hjelpe dem i deres gudsliv, så var det vel Jesus? Han hadde det evige livs ord, han kunne gi dem det de trengte av hjelp og

veiledning for å leve med Gud. Og så sa Jesus at han skulle dø!?

Mange motiver for å søke Jesus

Nei, sier Peter, «*Gud fri deg, Herre! Dette må aldri skje deg!*» Da vender Jesus seg til Peter og sier: «*Vik bak meg, Satan! Du er til anstøt for meg, for du har ikke sans for det som hører Gud til, men bare for det som hører menneskene til.*» (Matt 18:22f)

Satan frykter ikke en kristendom som er uten korset og døden.

Jesus sier derfor til disiplene: «*Om noen vil komme etter meg, da må han fornekte seg selv, ta sitt kors opp og følge meg. For den som vil berge sitt liv, skal miste det. Men den som mister sitt liv for min skyld, skal finne det.*» (Matt 16:24-25)

Det er mange som søker Jesus for å berge sitt liv. Noen søker å få hjelp til å få skikk på gudslivet, få det rett med Gud, få kraft og styrke til å leve rett og godt. Andre søker helbredelse og utfrielse fra sykdom og plager, fra et liv i rus og rennestein. De søker å berge sitt liv fra undergang.

Og mange kan vitne om at Jesus har hjulpet dem, livet har blitt helt forandret. Slik var det også på Jesu tid. Du kan tro at disiplenes liv var blitt forandret. De var på ingen måte de samme etter at de begynte å følge Jesus.

Jesus som humanist og hjelper

Noen søker anerkjennelse hos Jesus, aksept og godkjennelse. «Jesus er kjærlig og god, han tar i mot meg sånn som jeg er, han godtar meg selv om andre fordømmer meg.» Slik tenker mange om Jesus. Hos Jesus møter de oppreisning fra menneskers harde dom, der finner de sin verdighet igjen. Der berger de sitt liv og sitt selvilde.

Hos Jesus slipper de unna dommen. Jesus aksepterer dem slik som de er når de kommer til ham – tenker de – og så er alt vel. Jesus hjelper dem og trøster dem, støtter dem og holder dem oppe i en hard og vond verden.

Hvor mange er ikke de som forkynner en slik Jesus? – en stor humanist og menneskevenn som ser gjennom fingrene med oss og lar nåde gå for rett!

Men en slik Jesus trenger ikke å dø! Hvorfor skal Jesus dø hvis han aksepterer oss slik vi er, bare vi vil høre ham til og gi ham livet vårt?

Men de glemmer at Gud er helig og krever fullkommenhet.

Likevel var det nok slik Peter opplevde situasjonen. Han og de andre disiplene hadde tatt i mot Jesus og til og med forstått hvem han var. De var Jesu venner og fulgte ham. Alt var i den skjønnes-te orden. Hva skulle Jesu død tjene til? De hadde ikke bruk for den.

Korset blir et kjærlighetssymbol

For mange er Jesu død kun et bevis på Guds kjærlighet til syndere, enda et uttrykk for hvor høyt Gud elsker oss og vil ha med oss å gjøre, at han aksepterer oss og vil rope ut sin store kjærlighet til oss, at vi er dyrebare og høyt elsket. Korset blir et kjærlighetens symbol, og ikke noe mer.

Deres store gledesgrunn er at de har tatt i mot Jesus, har vendt seg til ham og blitt tatt imot av han som er tolleres og synderes venn.

Det er noe vesentlig som mangler i denne almenreligiøse forkyn-nelse og tro, og det er korset og døden. For der det ikke er vrede og dom over synden, er det heller ikke behov for kors og død. Men en kristendom uten korset er ingen sann kristendom.

Vi er av naturen vredens barn!

Det er ikke sant at Jesus aksepterer oss slik som vi er. At vi får komme til Jesus som vi er, betyr nemlig ikke at Gud aksepterer oss eller at vi hos ham blir godtatt med vårt syndige kjød, så sant vi bare vil høre Jesus til.

Nei, Gud har aldri kunnet og kommer aldri til å akseptere oss i vår syndige tilstand. Vi er og blir av naturen vredens barn, under Guds dom og vrede. Derfor måtte Jesus dø!

Uten at Jesus tok dommen over

våre synder, kunne vi umulig komme i samfunn med Gud. Synden måtte sones og skaffes av veien. Gud er hellig og kan ikke tilgi synden uten at synden har fått sin rettmessige straff. Det var den straffen Jesus bar da han døde for våre synder på Golgata kors.

Og innebærer ikke min tilflukt til Jesus at jeg søker frelse fra mitt syndige kjød, men vil forbli i mitt syndige kjød og berge det, så har jeg ikke del i Jesu Kristi kors og syndenes forlatelse.

Ditt naturlige menneske er og blir under Guds dom. Jesu død har ikke forandret noe på den saken. Gud ser ikke annerledes på ditt kjød etter Jesu død. Det er og blir like fordømmelig som det alltid har vært. Og vil du berge kjødet ditt, vil du ha aksept for det, så er du en fiende av korset. Vil du hos Jesus søke å bli godtatt i din naturlige tilstand, så blir du ikke frelst.

Jesu døde i ditt sted

Ordet om korset handler om deg og ditt liv. For det er du som står under Guds dom og forbanelse. Og når Jesus døde, så var det ditt liv og ditt kjød som ble fordømt, selv om det ble fordømt i en stedfortreder.

Å følge Jesus innebærer å gå inn under denne dommen med sitt liv. Men det er nettopp denne

dommen mange ikke vil gå inn under. De kjemper med nebb og klør for å berge sitt liv. De vil være kristne, de vil følge Jesus, men de vil ikke vite av korset. De vil gjerne lære av Jesus å bli hellige og gode, de vil gjerne at Jesus skal tilgi dem deres mangler, men de vil ikke miste sitt liv.

De vil vinne anerkjennelse, de vil høre at det står rett til med dem, at de er godtatt slik som de er. De har jo vendt seg til Jesus, tror på ham og vil følge ham. Da er vel alt rett med dem?

Og så har de sitt liv i sin kristendom, i sin omvendelse til Jesus, i sin tro på ham, i sin etterfølgelse.

Synderinnen i Simons hus

Det var en synderinne som kom til Jesus mens han satt i gjestebud i fariseeren Simons hus. Ikke noe sted kunne hun regne med at dommen var større enn der. Hun kom ikke for å unnsnippe dommen. Da ville hun søkt Jesus et annet sted. Nei, hun oppsøkte Jesus der hvor dommen var størst.

Hun søkte ikke å berge sitt liv, for hun ville nettopp ikke berge sitt liv, men miste det. Hun søkte Jesus for å bli fri seg selv, miste seg selv. Hun søkte ikke aksept, ikke anerkjennelse, ikke å bli godtatt, men hun søkte frelse, syndenes forlatelse og renselse fra alt sitt eget.

Hun måtte bli fri seg selv.

Denne synderinnen tok sitt kors opp og fulgte Jesus. Hun søkte hos Jesus å bli fri hele sitt liv. Hun søkte ikke selvrespekt og verdighet, men hun søkte frelse fra seg selv.

Og det hun selv ikke hadde – rettferdighet, hellighet, verdighet og renhet – det søkte hun i Jesus. Hele hennes håp var satt til Jesus. Hun ble frelst og fant livet, men ikke på den måten at hun ble akseptert og godtatt og berget sitt liv og sitt rykte.

Nei, det gikk tapt, men hun fant alt i Jesus. Hun ble reist opp igjen – ikke ved at Jesus ga henne selvrespekten tilbake og sa at det sto rett til med henne, men ved syndenes forlatelse som hun søkte og fikk hos Jesus.

Alt mitt hører hjemme på korset

Å følge Jesus innebærer å miste seg selv, fornekte og dø bort fra seg selv. Alt mitt hører hjemme på Jesu kors, under dommen. Det skal ikke forsvares, pyntes på eller berges, men det skal overgis til dom og død. Det er fordømt og skal forbli fordømt.

Men nå er det ett sted i tilværelsen hvor mitt fordømte kjød allerede har fått sin dom, og det er på Jesu Kristi kors.

Dit skal jeg få gå med kjødet mitt, ikke for å berge det, men for å bli av med det. Der fikk det sin

død, der ble det tilintetgjort sammen med Jesus og der skal jeg få legge det av.

Og så skal jeg i Jesus få tro meg frelst fra det alt sammen, fordi det ble fordømt i ham, i hans død. Så er det ute med meg og alt mitt. Det skal jeg ikke berge, men fornekte, dvs akte det som noe jeg er aldeles ferdig med og fremmed for, noe jeg overhodet ikke lenger vedkjenner meg som mitt.

Og så skal jeg få akte meg som levende for Gud i Kristus Jesus. Han er min ros og min ære, han er min rettferdighet. Jeg er død med ham fra alt mitt, og skal få akte meg levende for Gud i ham.

Ta din tilflukt til Jesus

Er det rett med deg? Nei, det er det så visst ikke! Det mangler mye på det. Vær ikke redd for å erkjenne det.

Du står så langt tilbake i tro og erkjennelse, i lydighet og kristelig liv og ferd. Det er så mye kjødelighet og verdslighet i sinn og skinn hos deg. Det er så mye som hører hjemme på korset, som er under Guds dom i livet ditt!

Ta din tilflukt til Jesus med kjødet. I ham er det korsfestet og gravlagt! I ham er du fri! I ham kan ikke loven fordømme deg og Guds vrede nå deg.

For det er ingen fordømmelse for den som er i Kristus Jesus!

L&E

Pinsestevne på Lundheim folkehøgskole, Moi
fredag 1. – mandag 4. juni 2001

Ledere: Ingar Gangås og Paul André Bergene Holm
Talere: Norvald Frafjord, Olaf Klavenæs, Lars Fossdal og Martin Fjære.

Priser: Full pensjon kr 750,- ekskl. sengetøy.
Barnerabatt. Max familiepris kr 2 000,-.

Påmelding til Ingar Gangås, Lyngvn. 12, 4460 Moi. Telefon. 51 40 10 21
Program og praktiske opplysninger sendes alle påmeldte.

Bibelkurs for ungdom på Flekkerøy
torsdag 21. – søndag 24. juni 2001

Alder: Ferdig med 9. klasse og eldre. Sted: Flekkerøy bedehus.
Pris kr 200,-. Påmelding til Jon Espeland, tel. 38 10 00 61.
Program og praktiske opplysninger sendes alle påmeldte.

Yngresleir på Heia leirsted, Vestfold
fredag 29. juni – søndag 1. juli 2001

Alder: Ferdig med 4. klasse og eldre. Pris kr 150,-.
Påmelding til Svein Mangelrød, tel. 33 11 20 47
Program og praktiske opplysninger sendes alle påmeldte.

Barneleir på Bibelskolen på Fossnes
fredag 29. juni – søndag 1. juli 2001

Alder: Ferdig med 3. klasse og yngre. Pris kr 125,-.
Påmelding til Torunn & Lars Fossdal, tel. 33 36 17 75
Program og praktiske opplysninger sendes alle påmeldte.

Velkommen til samlinger om Guds ord!

Vend øret hit og kom til meg! Hør! Så skal deres sjel leve. Og jeg vil opprette en evig pakt med dere, og gi dere Davids rike nåde, den visse. (Jes 55:3)

Sommerskole 11.-15. juli 2001 (med årsmøte) **på Bibelskolen på Fossnes, Stokke i Vestfold**

Ledere:

Karl B. Bø, Olaf André Klavenæs og Jon Espeland

Onsdag 11. juli

kl 1900 Samling og kveldsmat

kl 2000 Kveldsmøte v/Martin Fjære: «Du tok bort min syndeskyld.» Salme 32

Torsdag 12. juli

kl 1000 Årsmøte v/John Flaten

kl 1700 Bibeltime v/Per Bergene Holm: «Fritt emne»

kl 2000 Kveldsmøte v/Olaf Klavenæs: «Lammets bryllup» Åp 19:6-9

Fredag 13. juli

kl 1000 Bibeltime v/Per Bergene Holm: «Offerlammet» 1Mos 22:1-19

kl 1130 Bibeltime v/Olaf Klavenæs: «Hans navn er Guds ord.» Åp 19:11-13

kl 1700 Bibeltime v/Dag Rune Lid: «Bygg Jerusalems murer!» Neh 2:17

kl 2000 Kveldsmøte v/Tore Mangelrød: «Kongesønnens bryllup» Matt 22:1-14

Lørdag 14. juli

kl 1000 Bibeltime v/Jon Espeland: «Skjult i Kristus.» Kol 3:1-5

kl 1130 Bibeltime v/Håvar Fjære: «Glede i Herren er eders styrke.»
Neh 8:10/Fil 4:4

kl 1700 Bibeltime v/Olaf Klavenæs: «Se, jeg gjør alle ting nye!» Åp 21:1-7

kl 2000 Kveldsmøte v/Per Bergene Holm: «Kobberslangen» 4Mos 21:4-9

Søndag 15. juli

kl 1030 Møte v/Reidar Linkjendal: «Herre... jeg er en syndig mann!» Luk 5:1-11

kl 1230 Middag / Avslutning på sommerskolen

Priser: Full pensjon: kr 1000,- , 0-5 år gratis, 6-12 år kr 500,-, ungd./stud. kr 650,-.
Max fam.pris kr 2 500,- (gjelder ved full pensjon og barn 0-17 år) Tillegg for sengetøy og enkeltrom. Muligheter for telt og campingvogn (kr 50,- pr. døgn pr. enhet).

Påmelding innen 1. juli 2001 til Martin Fjære, Fossnes, 3160 Stokke.

Tel 33 36 17 76 ~ mob 412 32 848. **NB:** Alle over 18 år som ønsker å benytte stemmeretten på årsmøtet, må ved innmelding gi særskilt beskjed om dette!

Unge og eldre er velkommen til samling om Guds ord!

Sommerskole på IMI-Stølen, Oppdal

Torsdag 2. - søndag 5. august 2001

Ledere:

Svein Mangelrød og Magne Ekanger

Torsdag 2. august

- kl 1900 Samling og kveldsmat
- kl 2000 Kveldsmøte v/Tore Mangelrød: «Fritt emne»

Fredag 3. august

- kl 1000 Bibeltime v/Ingar Gangås: «Salme 1»
- kl 1130 Bibeltime v/Lars Fossdal: «Likevel fant Gud ikke behag i de fleste av dem.» 1Kor 10:1-12
- kl 1700 Bibeltime v/Tore Mangelrød: «Samle dere ikke skatter på jorden.» Matt 6:19-21
- kl 2000 Kveldsmøte v/Per Bergene Holm: «Herrens dag» 2Pet 3:8-14

Lørdag 4. august

- kl 1000 Bibeltime v/Lars Fossdal: «Vi har en slik yppersteprest.» Heb 7:26 - 8:2
- kl 1130 Bibeltime v/Karl Notøy: «Alt er mulig for Gud.» Mark 10:27.
- kl 1700 Bibeltime v/Ingar Gangås: «Salme 118» (1)
- kl 2000 Kveldsmøte v/Tore Mangelrød: «Når jeg ser blodet, vil jeg gå dere forbi.» 2Mos 12:5-13

Søndag 5. august

- kl 1030 Formiddagsmøte v/Ingar Gangås: «Salme 118» (2)
- kl 1230 Middag / Avslutning på sommerskolen

Priser: Full pensjon: kr 795,-
0-3 år: Gratis • 4-7 år: kr 330,- • 8-12 år: kr 465,- • 13-17 år: kr 570,-
Maksimum familiepris kr 2 955,- • Tillegg for sengetøy og enkeltrom.

Påmelding innen 15. juli til Magne Ekanger, 5284 Tyssebotnen. Tel 56 39 54 09

Bruk sommerferien til å høre Guds ord!

Livets alvor

Av Karl Notøy

I dag skal alt være moro. Livet skal nytes. Det folket vil ha er sirkus og brød: – La oss leve i dag, for i morgen dør vi! Det gjelder å la seg underholde.

Denne innstilling holder på å få innpass i de kristnes rekker. Det snakkes ikke lenger om livets store alvor, – at det er en himmel å vinne og et helvete å unnfly. Guds ord blir ikke lenger tatt alvorlig, det har ikke lenger autoritet i vårt samfunn. Også innen kirke og organisasjoner utvannes Gudsordet. Korset anstøt kommer bort. Drama og andre verdslige gjøremål kommer inn. Andakt og stilhet blir det lite tid til.

Det er et alvor dette å være et menneske og en evighetsvandrer. Vi kan bedra oss selv! Det går an å leve på en livsløgn!

Vi trenger framfor alt at Gud får stanse oss. Hvis ikke går vi under!

Vi trenger at både Ordets alvor og at Ordets forløsende budskap kommer fram! Både lov og evangelium må forkynnes. Det finnes bare ett budskap og det trenger vi å høre på nytt og på nytt.

Vi må ikke «stikke av» når Ordet dømmer oss, men la det få rett, – selv om vi blir kalt mørkemenn!

La oss ikke slå av på Guds ord, for da kan vi være med på å føre folk på avveier.

Det er alvor når et menneske møter Guds kall. Da bestemmes men-

neskets evige skjebne. For i den stand et menneske forlater dette livet, blir det i evigheten.

Derfor er det alvorlig å tenke på de mange anledninger en har latt gått fra seg til å vitne om sin Herre og Frelser. Vi har medvandrere som er på vei til fortapelsen, og det ser ut som vi ikke bryr oss. La oss tenke på bibelordet om at hans blod kan bli krevd av vår hand dersom vi ikke advarer den ugudelige! (Esek 3:18)

Som kristne har vi et ansvar. Vi skal være jorden lys og salt. Vi har fått et oppdrag, vi skal være med på bringe evangeliet til dem som ikke har fått se Jesus som sin Frelser, – og det til jordens ende!

Og så bruker vi så mye på oss selv! Guds rikes arbeid kommer kanskje i andre rekke? Hadde vi virkelig fått se livets alvor ville vi kanskje ha prioritert annerledes?

Hadde vi bedre forstått hva som er viktigst i livet tror jeg vår hverdag ville sett annerledes ut.

Å, om vi fikk se at den tiden vi har er kostbar! Å, om vi mere kunne få bruke vår tid, slik at det ble til ære for Gud og til nytte for våre medmennesker! Å, om livets og evighetens alvor mer fikk prege vår livsførsel!

Vi får aldri tilbake dagen i dag. Derfor skulle vi leve som om denne var den siste, leve et liv som er vårt kall verdig! L&E

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseforandring.

Lov og Evangelium

Dette lille bladet som du nå holder i hånda, sendes gratis til alle som ønsker det. Hensikten med bladet er først og fremst oppbyggelig, det vil si at vi ønsker å dele Guds ord med våre lesere. Det er så mange ord og så mye informasjon i vår tid, men liten plass og lite stillhet til det som betyr aller mest for et menneske: Å høre og lese Guds ord til frelse for sin sjel!

Lov og Evangelium utgis av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon. Vi er en liten organisasjon med et stort ønske om å få være med å bevare Guds ord og vår lutherske arv i Norge. Vi ser med stor sorg på økende verdsliggjøring og ugudelighet i vårt kjære fedreland!

Dersom du vil få tilsendt Lov og Evangelium, eller vet om andre som ønsker det, kan du fylle ut den lille slippen nedenfor og sende den til oss.

☐ Ja takk, jeg vil gjerne få Lov og Evangelium gratis tilsendt.

.....
(Navn)

.....
(Sted/Gateadresse)

.....
(Postnr.) (Poststed)

Sendes til: Lov og Evangelium,
Ekspedisjonen,
5600 Norheimsund

Har du lyst til å gå på bibelskole?

Norsk Luthersk Lekmannsmisjon eier og driver Bibelskolen på Fossnes. Bibelskolen ble startet opp i 1992 og ønsker nye elever velkommen høsten 2001.

Bibelskolen på Fossnes har hatt elever i alle aldre, fra ungdommer på 17 til pensjonister. Dette har fungert utmerket!

Vi har lyst til å minne om at ingen er for gammel til å gå på bibelskole! – og ingen trenger ta et helt semester. Vår bibelskole er åpen for deg som vil gå en uke, en måned et halvår eller et årskurs.

Nesten alle tenker at en bibelskole bare er for ungdom. Men det er altså ikke riktig! Alle generasjoner trenger Guds ord og generasjonene trenger hverandre i Guds rike!

- Fikk du ikke anledning til å gå på bibelskole da du var ung?
- Har du alltid hatt lyst, men ikke hatt tid eller råd til et bibelskolekurs?
- Ønsker du å få klarhet i ditt kristenliv og lære Jesus bedre å kjenne?
- Er du ny på kristenveien og ønsker innføring i Guds ord?
- Vil du friske opp kunnskap du fikk på bibelskole for mange år siden?

Vi ønsker deg hjertelig velkommen til

Bibelskolen på Fossnes
NORSK LUTHERSK LEKMANNSMISJON
3160 STOKKE - TELEFON 33 36 17 70